

عنوان مقاله:

امکان و امتناع تفکر فمینیستی در پیریزی دانش علمی در ایران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهاک زنان در تاریخ، دوره 2، شماره 8 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

زهرا اوجاق - نویسنده

خلاصه مقاله:

رابطه قدرت-دانش در ایران پیچیده و مبهم است. داعیه‌استعمارگری علم که از تفسیر برخیمتون پسامدرن حاصل میشود، در جامعه ایران که هنوز جایگاه تولیدکنندگی در نظریه و پارادایمرا ندارد، میتواند غیردقیق و مضر باشد. یکی از خوانشهای پسامدرن به فمینیسم مربوط است. بخشی از این رویکرد بر استعمارگری و ضد توسعه بودن دیدگاه علمی توجه دارد. از سوی دیگر، جامعه ایران در حال تجربه تحولاتی است که رابطه تنگاتنگی با نظام دانش دارند. بخشی از این تحولات رنگ و بوی فمینیستی دارند و نشانگر ظرفیت این رویکرد در قدرت بخشی و تقویت‌شناختی محققان و بهبود نظام علم مدرن در ایران است. میتوان گفت کنشگران فمینیستایرانی به اعتبار نظام علم مدرن، وضعیت حاشیهای خود را درک کرده‌اند و درعینحال، رویکرد فمینیسم امکان شالوده شکنی از دیدگاههای غالب برای تحلیل مسائل جامعه ایران را فراهم ساخته و نشان داده است که مثلا در مواجهه با مسائل توسعه بهسادگی نمیتوان مشکل را به آنچه جریان علم متعارف میگوید، فروکاست و باید به رویکردهای دیگر توجه داشت. مقاله حاضر بحثی نظری است در نسبتی که تفکرات فمینیستی میتوانند با علم داشته باشند.

کلمات کلیدی:

فمینیسم، دانش علمی، زنان، خلاقیت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1776559>

